

வெள்ளயடி சாலை
தென்மேயுதி

0-1 LAM, M.
N00

உ
குசகாயம்.

அழகுமுத்துப்புலவர்
திருவாய்மலர்ந்தருளிய
ஸ்ரீ மெய்கண்ட
வேலாயுத சதகம்.
திறப்புக்கழி.

இவை

நாகை “நீலலோசனி” பத்திராதிபரும்,
ஐஸ்கூல் தமிழ்ப்பண்டிதருமாகிய
ஜி. சதாசிவம்பிள்ளையவர்களால்
பரிசோதிக்கப்பெற்று

நாகை ஸ்ரீ மெய்கண்ட துமரகோவில் தர்மகர்த்தா
ஸ்ரீ பா. கா. காதத்தப்பெருமாள் பிள்ளை

அவர்களின் பொருளுதவிகொண்டு

நாகை “நீலலோசனி” மாணேஜர்
T. B. ரெங்கசாமிப் பிள்ளையால்

தஞ்சை:

“பூரணச்சந்திரோதய” அச்சுக்கூடத்தில்
பதிப்பிக்கப்பட்டன.

முதற்பதிப்பு காப்பி ரூ000.

இதன்விலை அணுசு.] [தபால் சார்ஜ் பை. கூ.
சார்வரி-ரூ0 ஆவணிமீன்

Copy Right Registered.

0-1 LAMM
200

தருகாமம்.

முகவுரை.

அநுணையம்பதிய லவதரித்த ஸ்ரீ அருணகிரிநாதரருளிச்செய்த திருப்புகழ்த்தோத்திரங்கள் குமாரக்கடவுளுக்கு எவ்வளவு இனிய தோத்திரங்களாயிருக்கின்றனவோ, அவ்வாறே இவ்வழகுமுத்துப்புவர் சொல்லிய இந்தத் திறப்புகழ் முதலிய நூல்களிலுள்ள தோத்திரங்களும் அக்கடவுளுக்கு இனியனவாயிருக்குமென்பது அவற்றைப் படிக்கும் நல்லோர் பலருக்கும் இனிது விளங்கும். புலவருடைய திருப்பாடல்கள் அதிமதுரமும் அற்புதமுமாயிருப்பதோடு பொருளமைதியிலும் மிகச்சிறந்தனவாயிருக்கின்றன. புலவர் பெருமான் பாடியிருந்த பிரபந்தங்களில் முதலில் நாம் நீண்ட காலமாய்க் கேள்வியுற்றது திறப்புகழொன்றுமே. இந்நகரிலுள்ள முதியோ ரிரண்டொருவர் ஷே திறப்புகழில் இரண்டொரு பாடல்களை அரைகுறையாய்ச் சொல்லக் கேட்கவே, மதுரம்பழுத்துத் தேன் துளிக்குமவளப்பமுடைய செம்பாகமாயிருக்கும் அப்பாடல்கள் அதை யச்சியற்றி வெளிப்படுத்தும் அவாவை நமக்குத் தூண்டின. அதன்மேல் அதன் பனையேட்டுச் சுவடிகளைத் தேடியதில் இந்நகர் முத்திமண்டபத் தேவாரத் திருக்கூட்டத்து ஸ்ரீமத் சுவாமிக்நாத பண்டாரத்தை யா அவர்கள் தமது தந்தையார் சேகரித்து வைத்திருந்த அநேகம் விசேஷ எட்டுப் பிரதிகளிலொன்றாயிருந்த இதைத் தேடி யெடுத்துக்கொடுத்து அதன் மகிமைபையும் சொன்னார்கள். பிறகு இவ்வூர்க் கன்னாரத் தெருவிலுள்ள கருத்தாபத்தரென்பவரிடத்தும், கட்டியப்பர் கோயில் தெற்கு மடவிளாகம் நாராயணபிள்ளையிடத்தும் இந்தச் சுவடிகளிருப்பது தெரிந்து அவர்களைக் கேட்க, அவ்விருவரும் மனமுவந்து தங்கள் தங்கள் பிரதிகளை யளித்

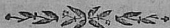
தார்கள். அன்றியும், சமீபகாலத்தில் காலங்கடந்த குமரகுரு வுபாத்தியாயரும் ஓர் பிரதியைத் தேடித் தந்ததோடு இந்நான்கு பிரதிகளையும் ஒப்புநோக்கி எழுதவும் நமக்கு உதவியாயிருந்தார். நமக்குக்கிடைத்த நான்கு பிரதிகளும் ஒன்றற்கொன்று வேறுபாடுடையனவாகவேயிருந்தன. ஆயினும், ஸ்ரீ சுவாமிநாதபண்டாரத்தையா அவர்களளித்த பிரதியே பேருபகாரமாயிருந்தது. திறப்புக்கழின் எழுத்துப் பிழைகளை நமக்குத் தெரிந்தவரையில் ஒருவாறு திருத்தி அச்சியற்ற முயலுங்கால் அப்புலவர்தலகம்முதன்முதல் வாய்மலர்ந்தஸ்ரீ மெய்கண்டவேலாயுதசதகமொன்றிருப்பது தெரிந்து தேடுகையில், அதில் ஓர் பனையேட்டுச்சுவடி இவ்வூர் ஸ்ரீமாணிக்கதேசிகரிடமிருந்து கிடைத்தது. அதையும் சேர்த்துத்தான் அச்சிடவேண்டுமென்று அன்பர்கள் பலருஞ்சொன்னபடியெழுதி முடித்து இவ்விரண்டையும் ஒன்றாய் அச்சியற்றலானோம். இன்னும் இப்புலவர் திருவாக்காயுள்ளன ஸ்ரீ மெய்கண்டவேலாயுதாவுலா, ஸ்ரீ காயாரோகணர் குறவஞ்சி யென்பனவாம். இப்புலவர் பெருமானுடைய திவ்வியம்பழுத்த செவ்விய பாடல்கள் சிலவற்றிலடங்கியிருக்கும் விசேஷார்த்தங்கள் தெளிந்தோர்க்கேயன்றி யெம்போன்ற சாமான்னியர்களுக்குப் புலப்படுவது கஷ்டமாகும் அற்புதத் தேய்வவாக்காயிருத்தல்பற்றி அவற்றிலுள்ளதை உள் ளபடி அச்சியற்றப்பெற்றதே தவிர ஒன்றைத் திருத்தவும், கூட்டவும், குறைக்கவும், புதுக்கவும் புகுந்தோமில்லையென்பது உண்மையாம். நூதனப்பிரதிஷ்டையிலும், புராதனப் பிரதிஷ்டையையுள்ளதை ஜீரணமாகாமல் காப்பாற்றுவது பெரும்புண்ணிய மாமென்பதைநினைத்துக் காலக்கிரமத்தில் செல்லின் வாயிற்செல்லாது ஒலைப்பிரதியிலிருந்ததைக் காசிதப்பிரதியிலச்சுவிமானத்தேற்றிப் பவனிபோதரச்செய்தோமேயன்றி மற்றில்லையென்க. எழுதினவர்

கள் ஏட்டையும் படித்தவர்கள் பாட்டையுங் கெடு
த்திருப்பதியல்பாதலால் இதைக்கண்ணுறுந்திருவரு
ட்செல்வர்கள் அங்ஙனமேதாவதிருப்பதைத் திருத்
தித் தெரிவிக்கில் அதைச் சிரசாகவகித்து அடுத்த
பதிப்பில் திருத்தமுறப் பதிப்பிப்போமென்க. “கற்க
கசடறக் கற்பவைகற்றபி னிற்கவதற்குத்தக ” வென்
னும்பொய்யாமொழியாரின் தெய்வவாக்குக்கிலக்கிய
மாய்க் கசடறக்கற்று அதன் வழியிலெட்டுணையுந்தவ
றுதொழுகுபவரும்இவ்வூர்ப் பிரபுகுலதிலகருமாகிய
ஸ்ரீமத் சோ. வீரப்பசெட்டியார் அவர்களின் திருவா
க்கைஒருவாது இதை அச்சியற்றப் பொருளுதவிபுரி
ந்தஷை குமரகோவில் என வழங்கும்ஸ்ரீமெய்கண்ட
வேலாயுதராலய தர்மகர்த்தா மகா-நா-நா-ஸ்ரீ காத்தப்
பெருமாள் பிள்ளையவர்களின் பொருளுபகாரம் பாராட்
டத்தக்கது. அன்றியும் ஷை உதவிக்கு உதவியாயி
ருந்த இவ்வூர் ஷாப்பு மகா-நா-ஸ்ரீ முனிசாமிபிள்ளை
யவர்களின் முயற்சிக்கும் நன்றி பாராட்டுகிறோம்.
இவர்களெல்லாருக்கும் ஷை தூல்களின் விசேடங்
களை யெடுத்துக்காட்டி யவற்றிலபிமானம் வருவி
த்து நம்மையுஞ் சோம்பியிருக்கவொட்டாது அடிக்
கடி தூண்டுதல்செய்து இந்நற்கருமத்தை முடிப்பி
த்த ஸ்ரீபுண்டரீக தீர்த்தத்தின் மேல்கரையிவிருக்கும்
ஜென்னையரண ரிஜிஸ்டரார் ஆபீஸ் மகா-நா-ஸ்ரீ பொ
ன்னம்பலப்பிள்ளையவர்களின் விடாமுயற்சியையும்,
பக்தி சிரத்தையையும்பற்றி யாம் பெரிதுமகிழ்ச்சிய
டைகின்றோம். மேற்குறித்த இந்நல்லோரனைவரும்
இதுபோன்றசற்கருமங்களை மனமொழிமெய்களாற்
றினந்தோறுஞ் செய்துகொண்டு சுகஜீவியாய் வாழ்
ந்திருக்கத் திருவருள் புரியுமாறு கலியுகவரதராகிய
ஸ்ரீ மெய்கண்டவேலாயுதக் கடவுளின் திவ்விய திரு
வடிகளை மனமொழி மெய்களாற்றினந்தோறும் வழு
த்துகின்றோம்.

துக்காயம்.

அழகுமுத்துப்புலவர்

சரித்திரச் சுருக்கம்.

கலியுகவரதராகிய ஸ்ரீ குமாரக்கடவுள் மேல் இந்த மெய்கண்ட வேலாயுதசதகம், திறப்புமுதலிய திவ்யதோத்திரப்பாமாலைகளை அழகுபெறவணிந்தயிம் மகானுபாவரின் திருநாமம் அழகுமுத்துப்புலவரென்று நிச்சயமாகத் தெரியவருகிறது. அவருடையமற்றைய சரிதங்களொன்றும் நூலாதாரமாகத் தெரிய வில்லை யானாலும், கர்ணபரம்பரையாகக் கேள்வியுற்றிருந்ததை யிப்போழு தீண்டுள்ள முதியோர் பலர் வாயால் தெரிந்து ஒருவாறு சுருக்கி யெழுதுகிறோம்.

இவருடைய ஜனனபூமி தெய்வத்திருக்காவிரி மகாநதி குழந்த சோழவள நாட்டிலே நிக்கவளம் பெற்றதும், அளவற்ற மகாமகிமைகளை புடையதுமாகிய சிவராஜதானி கேஷத்திர மெனப்படும் இந்த நாகையம்பதி ஸ்ரீ நீலாயதாக்கியம்மன் வடக்கு வீதி யென்றும், சேனைக்குடையார் மரபிற்ஜனித்தவரென்றும், அவருடைய காலம் சற்றேறக்குறைய நூற்றைம்பது வருடங்களிருக்கலாமென்றுத் தெளிவாய்த்தெரியவருகிறது. இந்த அழகுமுத்துப்புலவரும் காளிதாசப்புலவர், காளமேகப்புலவர் முதலியவர்களைப்போலவே இளமையிற்கல்விக்கல்லாதவராயிருந்ததோடு பொருட்சம்பாத்திய மற்றவராகவும், சரீரத்தில் பூர்வகர்மரோகம் ஏதோவொன்றுடையவராகவுமிருந்ததால், யாவரும்வெறுக்கத்தக்க இம்மூன்றையுமுடையஇவரை யிவருடையகுடும்பத்தார்கள்

உபசரிக்காமல் உபேகைசெய்யத் தலைப்பட்டார்கள். குடும்பத்தாரால் புறக்கணிக்கப் பெற்ற இவருக்குக் “கருப்பைக்குண் முட்டைக்குட் கல்லினுட்டேரைக்குர்விருப்புற்றமுதனிக்கும்” மெய்யனுடைய திருவருளும், இவருடைய பூர்வபுண்ணிய விசேடமு மொத்திருந்தபடியால் இந்நாகைமாநகரின் ஸ்ரீ நீலாயதாக்ஷியம்மன் தெற்குவிதியில் திருக்கோயில் கொண்டெழுந்தருளியிருக்கும் ஸ்ரீ மெய்கண்டவேலாயுதக் கடவுளாலயத்தில், ஆண்டுள்ளார் ஏவும் ஏவற்பணிவிடைகளைச் செய்து அவர்கள் கொடுப்பிக்கும் பிரசாதவமுதையுண்டு காலந்தள்ளிவந்தார். அங்ஙனமொழுகுராளில் ஓர்நாளிரவு பணியூற்றத்தாலுண்டாக்ய சிரமமேலீட்டால் ஆலயவாகன இடைவெளியில் அயர்ந்து நித்திரைபோய்விட்டார். அப்பொழுது அர்த்தசாம முடிந்தபின்னர்ப் பிரசாதங்கொடுக்கும்படி இவரை யழைக்க, அவர் வராமையால் ஆலயத்துள் நித்திரைபோவதையறியாத குருக்கள், பிராமணப்பிள்ளை முதலியோர் ஆலயத்தைத் திருக்காப்பிட்டுத் தத்தமிருப்பிடம் போய்விட்டார்கள். பிறகு நடுச்சாமத்தில் இவர் நித்திரைதெளிந்து பார்க்கையில் கோயில் திருக்காப்பிட்டிருக்கக் கண்டார். பசி அனல்போல் கொளுந்தியது. என்செய்வார்? இன்னது செய்வதென்றறியாமல் பசினோய்வருத்த வருந்தும் இவருடைய பசியையாற்றத்திருவுள்ளங்கொண்ட ஸ்ரீ மெய்கண்ட வேலாயுதமூர்த்தி அவருக்கு வழக்கமாய் அன்னங் கொடுத்துவரும் தங்கோயிற் பிராம்மணப்பிள்ளைவடிவங்கொண்டெழுந்தருளி இவர்முன் தோன்றி என்ன? அழகுமுத்து என்று வினாவ, இவர்தாம் நித்திரைபோன விஷயத்தைச் சொல்லிப்பசினோய் தன்னை அளவுசுடந்து வருத்துவதால் அன்னங்கொடுக்கவேண்டுமென்று விண்ணப்பித்தார். உடனே ஐயராய்வந்தமெய்யர் திவ்யப் பிரசாதமும், தீர்த்தமும் கொடுத்தருள், இவர் உண்டு

பசினோயோடுள்ளத்திருந்துமா ளாத்துயர் தந்து வந்த பூர்வகர்மனோயும் நீங்கப்பெற்றுக்களை தீர்த்துகளிப்புற் திருந்தார். அப்பொழுது ஐயர், “ஏ! அழகுமுத்து ஏதாவது பாட்டுப்பாடுவாயாக” வென்றருள, “ஐயனே! கல்விமணம் வீசப்பெறுத நிரக்ஷரகுக்ஷியாகிய தமிழேன் எவரைக்குறித்து எவ்வாறு பாடவல்லே” னென, நவரஸமொழுகக் கவிபாடுந்திறமையைத் தந்தருளி “நான்தான் மெய்கண்டவேலவன், என்னை யேபாடுவாயாக” வென்று திருவாய்மலர்ந்து மறைந்தருள, கவிபாடுஞ் சக்தியுண்டாகிக் கடல் மடைதிறந்தாற்போல ஸ்ரீ மெய்கண்ட வேலாயுதசதகம், என்னும் நூலை ௧00 செய்யுள்களாற்பாடி முடித்தார். அன்றிரவுகழிந்து விடியற்காலையில் ஆலயத் திருக்கதவந்திறப்போர் வந்து திறந்து பார்க்க உள்ளே வியாதி நீங்கப்பெற்றுக் கடல்மடைதிறந்தாற்போற் கல்விமடைதிறந்து கந்தவேள் சந்நிதியிற் சந்தக் கவிபாடிக்கொண்டிருக்கும் இவரைக் கண்டு அதிசயித்தார்கள். அழகுமுத்து என்ற இயற்பெயர் காரணப் பெயராகும்படி நேற்றுவரையிலிருந்தகொடியவியாதியும், கடிய கல்லாமையும் நீங்கி மன்மத ரூபம பெற்றுக் காளமேகம் பொழிவதுபோல் கவிமழைபொழியும் அதிசயத்தைக்கண்டு வியலாதார் யார்? பொய்கண்டார்பா லணுகாத மெய்கண்ட வேலவரின் திருவருட்டிறத்தை யாவருங்கொண்டாடினார்கள். ‘ஐயனதருளைப்பெற்றார்க் கதிசயமிதன்கொல் மூன்றுவையமுத்தொழிலுஞ்செய்யவல்லவரவரேயன்றோ?’ நிற்க அன்றுமுதல் அழகுமுத்து என்பதோடு புலவரென்பதையுங் கூட்டி அழகுமுத்துப்புலவரென்று யாவரும் வழங்கி வந்தார்கள். அதன்பிறகு “திறப்புக் கழி, மெய்கண்டவேலாயுதவுலா” என்னும் பிரபந்தங்களை ஸ்ரீ குமார்க்கடவுள் பேரிலும், ஸ்ரீ காயாரோகணசுவாமிமேல் “குறவஞ்சி” என்ற பிரபந்தத்தையும் பாடி முடித்துத் திருவருட்செல்வராயிருந்து

ஓர்நாள் • சீர்காழிக்குச் சுவாமி தரிசனார்த்தம் சென்
 றிருந்தகாலையில்திருமேனிக்குப்பரிபூரணகாலம்வந்து
 விட அவ்விடம்பரிபூரணமடைந்த அந்தநாள்நாழிகை
 யில் இவ்விடம் நாகை ஸ்ரீமெய்கண்ட வேலவழர்த்தி
 சந்ரிதியில் ஷெ புலவாபெருமான் துழைந்ததாக
 யாவருங்கண்டு திரும்பக் காணப்பெறுது அதிசயமு
 ற்றுப் பிறகு சீர்காழியில் திருமேனியை நிறுத்தி
 ஸ்ரீமெய்கண்டவேலவரின் திவ்விய திருவடி நீழலில்
 ஐக்கியமானது தெரிந்து திருவருளைச் சிந்தித்து வந்
 தித்துக் களிப்படைந்திருந்தார்கள்.

இங்ஙனம்,

கலியுகாதி ௫௦௦௨

சார்வரி-௨௫

ஆவணிமீ

ஜி. சதாசிவம்பிள்ளை.

“நீலலோசனிப்” பத்திராதிபர்.

நாகபட்டினம்.

ஸ்ரீமெய்கண்டவேலவரின் திருவடிவாழ்க!

சுபம்.

வேலுமயிலுந்துணை.

ஸ்ரீமெய்கண்டவேலாயுதசதகம்.

விநாயகர் காப்பு.

பின் முடி கு வெண்பா.

காலாயுதத்தான்மெய் கண்டவேலாயுதன்மேல்
வேலாயுதச்சதக மேயுரைக்கச்—சேலார்கண்
கும்பதனச் சம்பிரமக் கொம்பிமயத் தம்பிகைசொற்
கம்பமதத் தும்பிமுகன் காப்பு.

நூல்.

சுலிவிருத்தம்—பிரிந்திசை வண்ணம்.

பொன்பூத்தநூ புரப்பாதமும் புரிபூத்தமார் பிராறுதோள்
முன்பூத்தகண்முன்னுன்குடன்முடியாறுகைவடிவேலுமாய்
கொன்பூத்தவெண் னிதயத்திலே குடி கொண்டருள்கூர்வா
ய்குற, மின்பூத்தபா காசண்முகா வேலாயுதா வேலாயுதா.

சனவுக்குளே நீவந்தெனைக் கலையோதெனக் கற்பித்ததும்
நினைவுக்குளே கண்டேனலால் நினைவுக்கது நிசமல்லவே
சுனையுற்றநீர் நிழலல்லவே தோன்றாத்துணை யாய்நின்றிடு
வினையத்தையென்சொல்வேனையாவேலாயுதாவேலாயுதா.

பன்னாளெனு மூவொன்பதிற் பதின்மூன்றநாள் பதினேழு
நாள், இன்னாளினி யின்னாளையே யென்பாரிவை பெந்நா
ளுமே, உன்னாளெனத்திரிவேனினி யொருநாளுமே திருநா
ளுமாய், மின்னாவிடப்பாசன்றரும் வேலாயுதாவேலாயுதா.

உனையே தெய்வ மாதாபிதா வுபதேசசற் குருவென்று நான்
நினையேனவாவொழியேனெநிகில்லைநிருவெண்ணீறுமே
புனையேனொரா நெனும்ந்திரம் புகழேனலோ திசுழ்வானவர்
வினையேசெய்வஞ் சனையாளுவாய் வேலாயுதா வேலாயுதா.

பனைதீர்த்தவன் சிறைதீர்த்தவன் பழிதீர்த்தவன் பகை தீர்
த்தவன், கனைதீர்த்தவன் முறைதீர்த்தவன் கலிதீர்த்தவன்
கருதார்கள்வஞ், சனைதீர்த்தவன் முனைதீர்த்தவன் தமிழ்
தீர்த்தவன் மமிழ்ப்பாண்டியன், வினைதீர்த்தவன் நீயல்ல
வோ வேலாயுதா வேலாயுதா. (டு)

சானக்கொடி வலமாகியுன் கண்ணன்கொடியிடமாகியுன்
சூனக்கொடி யவர்பால்வரும் சோழன்கொடி போய்ச்சீறு
வாய்,வானக்கொடியிடனாவினன்வாகைக்கொடிதாளுங்குடர்
மீனக்கொடி யானென்பனோ வேலாயுதா வேலாயுதா (சு)

ஒறுப்பார்களுக் கொருநாட்பல னோங்காரமா மாங்காரமே
பொறுப்பார்களுக் காணுலுமிப் புலிமட்டுமே புகழென்று
தான், மறுப்பாடிலாக்குறள்சொல்லிய வகைகண்டுமே வன்
மத்தினால், வெறுப்பார்களுக் கென்னோபலன் வேலாயுதா
வேலாயுதா. (எ)

எறும்பாணயீ நெடுத்தேனுட லின்பம்பிறப் பொழிந்தேனிலை
யுறும்பாவமென் போற்செய்தபே ருலகத்தொரு வருமில்லை
யே, நறும்பாலினெய்போற்கல்வியும்னானத்தையும்நல்காவி
டில், வெறும்பாலடையமுதாருமோ வேலாயுதாவேலாயுதா.

எறிக்குஞ்சுடர்த் தீபத்தையே யேற்றும்பொழு திருளான
தைப், பறிக்குஞ்சுடர் தானென்றதைப்பார்த்தோருடைப்
படலத்தையே, மறிக்குமிட மதுகண்டலோ மாயைக்குநீ வ
கைசொல்லுவாய், வெறிக்கும்புய தயபாரனே வேலாயுதா
வேலாயுதா. (க)

நீறிட்டவர் முகபங்கயம் நித்தந்தரி சித்தாற்பலம்
மாறிட்டம ருலகாளுவார் மறுஜென்மமும் வாராதென

வேறிட்டசே ஷடையார்மழு வேற்கின்றது மிதற்கல்லவோ
வீறிட்டநீ நனுபூதிதான் வேலாயுதா வேலாயுதா. (க0)

ஆளாமைபோ லடங்காமலே யஞ்சாமையாயறியாமையாய்
வாளாமை நேத்திரமேபெறு மாணார்களமேல் மயலாகியே
தாளாமையே செய்தேனலாற் நன்மந்தலை காப்பாமெனும்
வேளாமையே செய்தேனிலை வேலாயுதா வேலாயுதா. (கக)

அளக்கிற்பெருங் கடலைக்கர மடக்குமுனி கயத்தூமையா
யிளக்கிற்கலை போதித்தநீ யெமக்கெப்படி போதித்திடில்
துளக்கிற்புனல் வாகாளுமேசொல்லத்தகுமெய்ஞ்ஞானமும்
விளக்கிற்கொழுந் தீபந்தமாம் வேலாயுதாவேலாயுதா. (கஉ)

துளவுமதிப் பிடுதோணிமேற் றூரத்தினிற் செல்வோமென
அளவுமனம் பேராசையி லளந்தத்தையே யளப்பாயது
களாவின்கனி மையானதுங் காய்நின்றபின் னனியுண்டை
யாம், விளாவின்கனிகனியல்லவோவேலாயுதாவேலாயுதா.

தனையும்பெருங் குடும்பச்சுமைதாங்காதுதத்தனித்தால்வழி
யுளையும்சறுக் கலுமாகினு லுத்தியோகமெப் படிச்செய்கு
வேன், அனையுங்கலை தெரிகல்வியொன் றற்றாலினியானான்
வனோ,வினையும்பயிர்முனைசொல்லுமேவேலாயுதாவேலாயுதா

வள்ளற்சடை மீதேறியே மதித்தோணியாய் மாமக்கரா
வெள்ளப்படாத் துடுப்போடுகொக்கிறகென்னும்பாய்முறை
தூக்கியே, பள்ளப்புனற் பாசீரதிப்பாவைக்குளேபாலாழி
யாம்,வெள்ளத்தினில்வினையாடுவாய்வேலாயுதாவேலாயுதா

வளர்க்கின்றமாமனநரன்முகன் மாலீசனும் வகையாகவே
யளர்க்கின்றமுக் காணிக்குநீ யருக்காணியாய் யாவர்க்குமே
வுளக்கண்ணிருப் பதையெண்ணிலா னுருந்தொழமுழல்
வாரவர், விளக்கன்றியேதீத்தேடுவார்வேலாயுதாவேலாயுதா

கோளுர்வரா கமுமூரவே கூறுங்கர ணமும்யோகமும்
நாளுர்வதுத் திதியூர்வது நமனூர்புகும் நாளல்லவோ
மாளுர்விழிக் குறமாதெய் வாணத்திரு மயில்பாகனே
வேளுரனே வயலூரனே வேலாயுதா வேலாயுதா. (௮௭)

வள்ளிக்குநே ரிடையார்க்குமொள் வாளுக்குநேர் விழிநாசி
கை, எள்ளிக்கைநேர் மொழியார்க்குமவ் வீசன்விழி யால்
வெங்குறை, கொள்ளிக்குள மெலியாமலே கூர்வாயருள்
கொம்பொன்றிலா, வெள்ளிக்குநா யகசந்தரா வேலாயுதா
வேலாயுதா. (௮௮)

எள்ளாடுசெக் கைப்போலவு மீக்காலையா டற்போலவுங்
கள்ளாடுபூ மணம்வண்டுபோற் காப்பாற்றயிர் கவர்வானெ
மன், பள்ளாடுவேனையில்வந்துகாபலதெய்வரின்னிகர்வெய்
துமோ, வெள்ளாடரிப்போலாகுமோவேலாயுதாவேலாயுதா

உள்ளாணமெய் யுரையாணமா லொழியாணவீண் பழியா
ணபொய், தள்ளாணவஞ் சகத்தாணநொய் தவிழாணப்பா
தகத்தானர, கெள்ளாணவொன் றறியாணநின் றேத்தாண
நீ ரெட்சித்திடாய், வெள்ளாணமா முகத்தான்றுணை வே
லாயுதா வேலாயுதா. (௮௯)

நாளைக்கிருப் போமென்பதும் நம்பிக்கையோ நற்சந்தன
வாளைக்களந் தனில்வைத்திடெம்வாறல்லவோமாய்கின் றநாள்
காளைக்கடா வினிலேறிவெங் கட்காலனூர்கடினஞ் செய்யும்
வேளைக்குநீ துணையாகுவாய் வேலாயுதா வேலாயுதா. (௯௦)

கோளொன்றுமே சொல்வார்புகழ் கொள்ளாராயுங் குன்
றொப்பதாந், தோளொன்றுநம் துணையென்றுசெஞ் சுடரெ
ன்றுநீ துணையென்றுபொற், றுளொன்றுசொன்னதுமன்றி
யே சற்றும்பய மில்லாதுசெவ், வேளொன்றபா தகமென்று
போம் வேலாயுதா வேலாயுதா. (௯௧)

வனையாடமே கலையாடநூல் வடமாடநூ புரமாடவே
கினையாடவே கொடியாடவே கினியாடவே யளிபாடமர்
தனையாடவே நடமாடுமா தரைமேவுகா மியையாளுவாய்
வினையாடுமா மயில்பாகனே வேலாயுதா வேலாயுதா. (உ௬)

நீளாமலே வினைகாலமும் நேராமலே நிரையத்தல
ஆளாமலே பொறியாலுள மலையாமலே யனல்வாயுடல்
மாளாமலே மாண்டாலுனை மறவாமலே மறுஜென்மமு
மீளாமலே யெனையாளுவாய் வேலாயுதா வேலாயுதா. (உ௭)

குழாமலே கவிதீவினை தொடராமலே படர்நல்வினை
பாழாமலே பயனாருருப் பண்ணாமலே பெண்ணைசயா
லாழாமலே யமதூதர்வந் தணுகாமலே நரசுத்தின்வாய்
வீழாமலே யெனையாளுவாய் வேலாயுதா வேலாயுதா. (உ௮)

அழலுக்கிடம் விற்சாகுமென் றறியாமலே பொறிமாதர்கள்
குழலுக்கிடம் மலர்யாவையுங் கொண்டேகியுன் றண்டாம
ரைக், கழலுக்கிடம் வகைசற்றுமே கருதாமலென் புருடா
யுளும், வீழலுக்கிடம் புனலாகுமோவேலாயுதாவேலாயுதா.

வழியாயிரங் காட்டாமலோர் வழியாயிரங் கரைசெய்குவா
ய், பொழியாயிரம்பேராயுனைப் புகழத்தொழத் தெரிசிக்க
வே, மொழியாயிரம் நன்னாவுடன் முளரிக்கர மோராயிரம்
வீழியாயிரம் பெற்றேனிலை வேலாயுதா வேலாயுதா. (உ௯)

பூவாகியுன் னடிசார்ந்திலென் பொடியாகியுன் மெய்தீண்டி
லென், பாவாகியுன் பேர்தாங்கிலென் பணியாகியுன் புயமா
கிலென், நேவாகியுன் படையாகிலென் சேயாவடி. யேனுய்
வனோ, மேவாதகு ரனைவென்றவா வேலாயுதா வேலாயுதா.

தவத்துக்குடம் பெடுத்தேனிலை தாரித்திரத் தோற்றத்துட
னவத்துக்குடம் பெடுத்தேன்பிணி யாசைக்குடம் பெடுத்

தேனறும், பவத்துக்குடம் பெடுத்தேன்பிறர் பழிப்புக்குடம்
பெடுத்தேன் மன, விவத்துக்குடம் பெடுத்திய்வனோ வேலா
யுதா வேலாயுதா. (உக)

காலாயுதா வாசாலகா காபாலிசே யாபூதரா
சீலாவிசா காதாபரா தேவாதிபா சேனாதிபா
நாலாகலா கோலாகலா ஞானோதயா வேதோத்தமா
மேலானவா நாகாபுரா வேலாயுதா வேலாயுதா. (கஉ)

மாலென்றுமென் னிடமாகையால் மடவார்கள்கண் வாளெ
ன்றுசெஞ், சேலென்றுமைக் கடலென்றுமத் தேனென்று
மம் மானென்றுவெங், கோனென்றுசொன் னதுமன்றியே
குணகீனனான் கூசாமலுன், வேலென்றபா தகமென்றுபோம்
வேலாயுதா வேலாயுதா. (கக)

வல்லங்கமா முலகாட்டியும் வாளங்கமாம் விழிகாட்டியு
மல்லங்கமாங்குழல்காட்டியு மமுதங்கமாமொழிகாட்டியும்
பல்லங்கமாம் நகைகாட்டியும் பங்கப்பரத் தையர்செய்திடம்
வில்லங்கமே தீர்த்தாளுவாய் வேலாயுதா வேலாயுதா.

கல்லாதவன் றுதியாதவன் கருதாதவன் கற்றோர்கள்பாற்
செல்லாதவன் பணியாதவன் நெளியாதவன் செவியாதவன்
பொல்லாதவன் பூணாதவன் பூசாதவன் புலனைந்தையும்
வெல்லாதவ னினியுய்வனோ வேலாயுதா வேலாயுதா. (கக)

விலங்கைவலி யம்மென்றடி மேலர்ச்சனை செய்யாக்கொடு
விலங்கைப்புரப்ப தமுன்கடன் மிகவெம்பினே னுனைநம்பி
னேன், விலங்கைச்செயம் பெறுகுரனை வென்றவிபூ தர்க
ள்காவினில், விலங்கைத்தறித் திகெந்தனே வேலாயுதா
வேலாயுதா. (கச)

மாலுக்கிணை தானாகியே வழங்காதவன் வயிரோபெருஞ்
சாலுக்கிணை தானுவன் றருவானாயுந் தடைசெய்குவே
னாலுக்கிணை யாய்நல்கிடா தளிக்குந்தரு விக்குந்தடை
வேலுக்கிணை தானாவனோ வேலாயுதா வேலாயுதா. (கரு)

சேலுக்குவேல் வாளுக்குமை தலைக்குங்கரு வினைக்குமது
காலுக்குநீள் கடலுக்குமக் கடுவுக்குமா வடுவுக்குவெங்
கோலுக்குமங் குடங்கைக்குநற் குவளைக்குமா நெமனுக்கு
ம்வை, வேலுக்குநேர்வழிவள்ளிசேர்வேலாயுதாவேலாயுதா.

மலைப்பிறை போற்செல்வமும் வளராமலே வறுமைத்துய
ர்க், காலைக்கதி ரெழுமுச்சியிற் கனலொத்திடுங் கடினத்தி
னூல், ஆலைக்கிடுங் கழையாகினே னழலுக்கிடு மெழுகாகி
னேன், வேலைக்கிடுந் தூறுகினேன் வேலாயுதா வேலாயுதா.

தோலுந்துணை யென்புந்துணை துணையாகையால் துணையா
கிய, காலுந்துணை கையுந்துணை கண்ணுந்துணை கண்புக்
கெலா, மாலுந்துணை யதுபோல்வரு மாதங்கநேர் போதி
லுன, வேலுந்துணை மயிலுந்துணை வேலாயுதா வேலாயுதா.

தலைக்கப்புற மோடும்புனல் சாணோடியென் முழமோடியென்
மலைக்கப்புற முயர்பாவமும் வளர்ந்தாலுயும் வகையேதனி
நிலைக்கும்படி தயைசெய்குவாய் நீயன்றிவே நிலைப்பிறை
மலைக்குஞ்சடைப் பரமன்றரும் வேலாயுதா வேலாயுதா. (9)

நற்புத்தியா நன்மார்க்கரா நன்னூனரா நல்லோர்வயிற்
றுற்புத்தியி னற்கோள்பதி னோராமிடத் துதயஞ்செயக்
கற்புத்தியாய்க் கதிராளர்போற் கற்பித்தியாய் கருணாகரா
வெற்பத்திமா முகனூர்துணை வேலாயுதா வேலாயுதா. (10)

நாலாகலைக் கீரர்க்குவேல் நடத்தும்படி நமனெய்தினூல்
சேலாகிய விழிவள்ளியார் தெய்வானையாந் தேனாருடன்
மாலாகிநீ வினையாடினூல் மயிலாகிலு மயில்தப்பினூல்
வேலாகிலும் வரக்காட்டுவாய் வேலாயுதா வேலாயுதா. (11)

தலையாந்திறப் பிணைகாட்டியுந் தாளாந்திறச் சிலைகாட்டியு
மலையாழியில் விழுவார்கள்போ லமுந்தாமலு மிதவாமலுந்
தொலையாதசஞ் சலவாழ்க்கையிற் சுழல்போதொரு சுறவாய்
வரும், விலைமாதர்பா லுறவாவனோ வேலாயுதா வேலாயுதா.

தூர்க்கத்தையே செய்தேனலாற் சுகிர்த்தத்தையே செய்தே
னிலை, யுரகத்தினுக் கழுதங்கொடுத்திறவாடியே பெறு
நஞ்சுபோல், நரகத்தையே பெறுமெய்ப்பொருள் நானல்க
வே யுனல்குவார், விரகத்திலே மனம்வைப்பனோ வேலா
யுதா வேலாயுதா. (ச௭)

சரதத்தையே சொல்லாமலே சரதத்தையே சொல்வார்ம
தன், நிரதத்தையே நிகரல்குலா நிற்பத்தையே யன்புற்று
நான், சுரதத்தையேசெய்தேனலாற்சுகிர்த்தத்தையேதருகார்
த்திகை, விரதத்தையேசெய்தேனிலவேலாயுதாவேலாயுதா.

காரானமே னியன்வாசவன் கஞ்சாசன னஞ்சானன
ஞராலுமேமுடியாவண்ணம்யாமேமுடித்தருள்வோமெனச்
சூராதிகு ரனைவென்றுவிண் டொடுகுக்கிடத் துவசம்பெறு
வீராதிவீ ரனும்நீயலோ வேலாயுதா வேலாயுதா, (ருச)

அருந்தாதையம் மகன்றாமா மடம்பாரமே சுமந்தாசை
யால், வருந்தாதெலா மெலிந்தோயவோ வளைந்தேனுகு
னுடம்பானவா, ரறிந்தாரிதோ மடிந்தாரையோ வெனும்
போதிலே செழுந்தியின்வாய், விருந்தாகவே யிருந்தேனை
யாள் வேலாயுதா வேலாயுதா. (ச௭)

தூரும்பானதைத் தூணுக்குவாய்த் தூணுனைதைத் தூரும்பா
க்குவா, யரும்பாரமே ருவைரேனுவா யணுவானதை மக
மேருவா, யிரும்பாரிற்செய் வாய்சாட்டைதா னில்லாமற்
பம் பரமாட்டிய, விரும்பாண்மையின் நிறமென்சொல்
வேன் வேலாயுதா வேலாயுதா. (ச௭)

பூரித்திடுஞ் சுடரித்திடும் புளகித்திடும் பூணாமே
பாரித்திடு மிளநீரெனப் பச்சென்றிடும் வெச்சென்றலங்
காரித்தசெப் பெனவிம்மியே சச்சுக்கடங் காமற்பொரும்
வேரித்தனக் குறமங்கைசேர் வேலாயுதாவேலாயுதா. (ச௭)

வருதிட்டமும் பொருதிட்டமும் மதிதிட்டமும் விதிதி
ட்டமும், மொருதிட்டமோ பலதிட்டமோ வோதிட்ட

சொல் வாதிட்டமே, பொருதிட்டகு ரனைவேலிநீற் பொ
ன்றிட்டற நின்னென்னவே, விருதிட்டசேவற்சேதனா வேலா
யுதா வேலாயுதா. (௪௧)

குரலைக்கொடி சாவற்பரி கொங்கைத்துணை பதியாயுத
மிரலைக்கக லிடைதாரமின் நென்றாலுந் பொறுக்கக்கூடன்
நரலைக்கொரு மகராகர நயனத்திலே கைபட்டிழல்
விரலைத்தறித் திவொர்கனோ வேலாயுதாவேலாயுதா. (௫௦)

மயில்மஞ்சினைக் கண்டாற்போல மகிழ்வெய்தியே வாஞ்சி
த்தபேர்க், கயில்மஞ்சனப் பதமச்சர னாதாரமென் றறியா
மலே, துயில்மஞ்சமா ளிகைசெம்பொனே சுகமென்றுமே
துணியும்பொலேன், வெயில்மஞ்சனே நிலையென்பனே
வேலாயுதா வேலாயுதா. (௫௧)

கைகண்டநெல் வியைப்போலவே கரங்கண்டுளங் களி
கூரவே, யைகண்டமே லுறுநாளில்வந் தஞ்சேலென வரு
ள்செய்குவாய், செய்கண்டநா கையிலுத்தமத் தியாகேசர்
தன் சேயாகுகா, மெய்கண்டவே லாசண்முகா வேலாயுதா
வேலாயுதா. (௫௨)

பயனுகைக்கே தமிழ்பாடினாற் பசர்தீபமாம் பரிசித்திழல்
வயனுகைக்கே யெழுதாவிடி லாற்றங்கரை மரமல்லவோ
கயனுகைக்கே சரிமார்க்கமாக் காலாடிதன் றுணையானவர்
வியனுகைக்கே கயவாகனா வேலாயுதா வேலாயுதா (௫௩)

நயாமலும் நல்லோர்களை யெண்ணாமலு மெண்ணிக்கலை
யாயாமலுங் சேளாமலு மறியாமலு மறிவீனர்பா
லோயாமலுந்தமிழ்சொல்லியுமுண்டோபலனுனைநம்பினே
ன், வியாமலுன்னருள்செய்குவாய் வேலாயுதா வேலாயுதா.

கைசொல்லுவேன் புடைவைக்குளே கைச்சாடையுஞ் சொ
ல்வேன்மழு, நெய்சொல்லுநின்னைடென்பது நீயென்றுளம்

நினை யாதவன், பொய்சொல்லுவேன் வசைசொல்லுவேன்
புறஞ்சொல்லுவேன் பிழைசொல்லுவேன், மெய்சொல்லு
வே னறிகின்றவன் வேலாயுதா வேலாயுதா (௫௫)

தும்பிக்கையா வைனுக்கொரு துணையானவா சுரர்சேவிதா
நம்பிக்கைநீ யல்லாமலே நாடேனொரு தெய்வத்தையு
மம்பிக்கைநேர் விழியார்மொழி யார்வுக்குடை யானென்று
தான், வெம்பிக்கைவிட்டாலுய்வனோவேலாயுதாவேலாயுதா.

ஆம்போதும்வேல் மயிலுந்துணை யாகாமலே யாகங்களும்,
போம்போதும்வேல் மயிலுந்துணை பொறிதுட்பமும் நெறி
தப்பியே, சாம்போதும்வேல் மயிலுந்துணை சடம்வீழ்ந்த
பின் பிடிசாம்பலாய், வேம்போதும்வேல் மயிலுந்துணை
வேலாயுதா வேலாயுதா. (௫௭)

காம்பாகுமென் றோள்வல்லியார் காந்தாபுகழ்ச் சேந்தா
விடப், பாம்பாகுமா பரணன்றரு பாலாதிருப் புசழுக்குமெ
ய், யாம்பாகுபோல் நற்கீரனா ருருந்தமிழ்க்கடியேன்றமிழ்
வேம்பாகுமே கரும்பாகுமோ வேலாயுதா வேலாயுதா (௫௮)

தாப்பாகிலும் படைப்பாகிலுங் கருதாமலே யழிப்பாகிலு
மூப்பாகிலும் வேள்வித்தொகை முடிப்பாகிலு மற்றோரிலுங்
கோப்பானசெந் தமிழ்பாடியே கொண்டாளுமென் குல
தெய்வம்நீ, மீப்பானுவை நிகர்குண்டலா வேலாயுதாவேலா
யுதா. (௫௯)

அப்பத்தரா மறுபத்துமூ வடியார்களுக் காயுன்பிதா
செப்பத்தொடு வந்தாட்கொளுஞ் சேதிக்குநான் சிறியே
னென்றிற், சொப்பத்தில்வீழ் கரியென்னவே கூற்றானவன்
கொடுபோகவே, வெப்பத்துடன் வாராமலாள் வேலாயுதா
வேலாயுதா. (௬௦)

நீந்தாத்துயர் நட்பாற்றினில் நீகைவிடில் நிலையேதினி
சேந்தாகடம் பாசண் முகா சேயாகுகா தெய்வானைதன்

சுஅ மெய்கண்ட வேலாயுத சதகம்.

காந்தாசிலம் பாகாங்கயா கந்தாகதிர் காமத்தினில்
வேந்தாவருள் கூர்ந்தாளுவாய் வேலாயுதா வேலாயுதா. (சுக)

அந்தப்பதஞ் சரியைக்குமெய் யவிரப்பதங் கிரியைக்குமே
யிந்தப்பதம் போகர்க்குமே யீற்றுப்பதம் ஞானர்க்குமே
தொந்தப்பத மானாவினி சம்மாவிடு வேனோவர
விந்தப்பதம் தந்தாளுவாய் வேலாயுதா வேலாயுதா. (சுஉ)

சிந்தாகுலந் திர்ப்பாயினித் தீராவிழற் செவ்வேளெனக்
கந்தாவெனச் சொல்வேனுனைக் கடம்பாபெருங் கற்பாவை
தன், மைந்தாவெனப் பித்தன்றரு மகனெயென வசைபேசு
வேன், விந்தாசலப் புயபாமனே வேலாயுதா வேலாயுதா.

வந்திட்டது கண்டேனலால் வாராமையைக் கண்டேனிலை
நொந்திட்டதா விக்கென்பனோ நோய்சேருடற் கேனென்
பனோ, முந்திட்டவோ நின்றொப்பதா மூன்றும்பிரி பாகந்
தரில், வெந்திட்டதும் வினையெய்துமோ வேலாயுதா வேலா
யுதா. (சுச)

போதாந்தமாய்ச் சுடரெய்தியே போய்நின்றபின் னாளாந்த
மாய், மாதாந்தமாய் வருஷாந்தமாய் வயதாந்தமாய் வருமு
ன்னரே, நாதாந்தனே லோகாந்தமாய் ஞானந்தமே வரநல்
குவாய், வேதாந்தனே யேகாந்தனேவேலாயுதாவேலாயுதா.

முத்தேபது மத்தேவளர் முதலையொரு முத்தேவர்சம்
பத்தேமறைப் பொருளேபொருட் பரமேப்ர மாணந்தமே
சித்தேபரி சித்தோருளத் தேவேமிகத் தெய்வப்பயிர்
வித்தேவிசைக் கதியாதிபா வேலாயுதா வேலாயுதா. (சுசு)

மதனப்படும் மலர்நைக்கவே வடுவிட்டபுண் ணொருபக்கமா
ய்ச், சதனப்படா முலையார்நகந் நைக்கின்றபுண் ணொருப
க்கமா, யதனப்படும் வலியோடெம னடுவாள்புணி விடுகோ
லென, விதனப்படு மெனையாளுவாய்வேலாயுதாவேலாயுதா.

மாதாபிதர் வாசானுநீ மாமானுநீ மாதேவனீ
யாதாரநீ யாகரயநீ யாகாமநீ யாள்வானுநீ
தாதாவுநீ தாரானுநீ சார்வானுநீ சாரானுநீ
வேதாவுமநீ மாவீசனீ வேலாயுதா வேலாயுதா. (சுஅ)

வேதாரணி யஞ்சேர்ந்திடில் விடுவார்களோ சேவிப்பது
வேதாரணியுமைப்பணி விடையல்லவோ வினிமேற்குறை
வேதாரணிச் சடிலன்றரு விழியேவிழி மணியேமிக
வேதாரணி மணிமார்பனே வேலாயுதா வேலாயுதா. (சுஆ)

மதிவண்ணமா முகவண்ணமு மலைவண்ணமாம் புயவண்ண
மும், நிதிவண்ணமே னியின்வண்ணமும் நிறைவண்ணமே
விழிகொள்ளுமோ, யதிவண்ணமாங் கெதிவண்ணமே யை
வண்ணமே யிவ்வண்ணமோ, விதிவண்ணமு மெவ்வண்ண
மோ வேலாயுதா வேலாயுதா. (சுஆ)

வேதண்டகோ தண்டன்றரு வேளேதிரு மெய்க்ஞானமாம்
கோதண்டமால் மருகாவுனைக் கும்பிட்டவர் முன்வந்துநீ
வேதண்டவே பாரப்பிணி விட்டோடமெய் யருள்கருவாய்
வேதண்டகு ரனைவென்றவா வேலாயுதாவேலாயுதா. (சுஅ)

கத்தூரியே யக்காரமே கர்ப்பூரமே கட்டாணியே
முத்தாரமே சட்கோணமே முக்கோணமா நிட்சேபமே
கொத்தாருவே தத்தாலுநின்கொட்டாரமேயெட்டாதுநூல்
வித்தாரநீ பத்தாமனே வேலாயுதா வேலாயுதா. (சுஅ)

வேதத்துறம் பொருளென்றுனை மெய்யுண்மையாய்விரும்பி
க்கொள, வேதத்துவநிலையாமதுமிருகண்வின்கணுக்குற
வேதத்துவ ரும்போதுபொய் மெய்யாகவு மிலையோமிக
வேதத்துமஞ் ஞையிலேறிய வேலாயுதா வேலாயுதா. (சுஅ)

கண்ணேறுசற் றணுகாமலே காப்பாயெனைக் காராலுமோ
தொண்ணூறுட னொருபத்துமே சுகமாயுனைத்தொழுதேத்த

௨௦ மெய்கண்ட வேலாயுத சதகம்.

வே, தண்ணீறுமெய்ஞ்ஞானேதயந்தருநீறுசந்தரநீறெனும்
வெண்ணீறுதந் தெனையாளுவாய் வேலாயுதா வேலாயுதா.

பூணுசையுங் கலையாசையும் பொருளாசையும் பொருள்சே
ர்ந்திழற், பேணுசையும்மகவாசையும்பெண்ணுசையும் மண்
ணுசையு, மூணுசையும் பதினாறென வோதாசையும் பேரா
சையாம், வீணுசையென் றொழியுங்கொலோ வேலாயுதா
வேலாயுதா. (எடு)

கண்ணப்பர்கா லுதைபட்டதுங் கற்சாக்கிய ரெறிபட்டது
மண்ணப்படும் விசயன்கைவில் லடிபட்டது மரனல்லவோ
வெண்ணப்படு மோட்சந்தர விலையோவடி யேன் சொல்லிய
விண்ணப்பங்கேட் டருள்கருவாய் வேலாயுதாவேலாயுதா.

தீண்டாவழும் பிரத்தந்தசை சேர்ந்தென்புதோல் போர்
த்தன்புட, னூண்டாங்குமொன்பது வாசன்மேலொருவா
சவி லுண்டாகியே, மாண்டாலொரு பிடிசாம்பலாய் மண்
ணய்விடு மாயச்சடம், வேண்டாமையா வேண்டாமையா
வேலாயுதா வேலாயுதா. (எஎ)

திண்டாட்டந்தீர் மன்றாட்டமே செய்வாய்தயித் தியராண்
வர், கொண்டாட்டமுங் களியாட்டமுங் குடியாட்டமுங்
கூத்தாட்டமும், வண்டாட்டமும் வம்பாட்டமும் மாறா
ட்டமும் போராட்டமும், மிண்டாட்டமுந் தீரப்பொரும்
வேலாயுதா வேலாயுதா. (எஅ)

கண்டாமரை முகந்தாமரை கைத்தாமரை கழலாமடி
யொண்டாமரை வாய்த்தாமரை யுளத்தாமரை யோர்ந்
தெய்துவாய், வண்டாமரைக் கொடிபோலளி வான்மு
ட்டவே மதியானது, வெண்டாமரை யாம்நாகையில் வே
லாயுதா வேலாயுதா. (எக)

தூண்டாமலும் பாபங்கள்பொய் சொல்லாமலும் விலைமா
தரைத், தீண்டாமலு மறிவீனரைச் சேராமலுஞ் சமயங்க

ளிற், ஞாண்டாமலும் பிணியால்மனஞ் சலியாமலும் பரதா
ரமே, வேண்டாமலுமருள்கூருவாய்வேலாயுதாவேலாயுதா.

ஆண்டுபிறக் குந்திங்கள் ராற்றிற்றிதி யைம்மூன்றினு
மாண்டுபிறக் கும்மேழினில் வாரமிரு பத்தேழினு
னீண்டுபிறக் கும்யாவுமே நிலையாதகா ரணமல்லவோ
மீண்டும்பிறப் பெய்தாமலாள் வேலாயுதா வேலாயுதா. (1)

இடியாலடி படுமாசுண மெனவேவரு மெமதூதர்கைத்
தடியாலடி படுமென்றுயர் சாற்றுந்திரு வெண்ணீறெனும்
பொடியாலடி படவேயருள் புரிவாயுனைப் போற்றார்கள்
போல், மிடியாலடி படந்தியோ வேலாயுதா வேலாயுதா.(1)

படவும்படா தில்லாமையிற் பட்டாலுமோ பாவங்களாற்
கெடவும்படாத் தீயர்களைக் கெஞ்சப்படா துண்டிக்கிரை
யிடவும்படா குடிமைச்சுமை யெடுக்கப்படாதென்றாலுமோ
விடவும்படா தென்செய்குவேன் வேலாயுதா வேலாயுதா.(1)

உடலைப்பல நாளுமெடுத் தோய்வின்னியே யொழியாப்
பெருங், கடலைக்கடப் பதுமெந்தநாட் கப்பற்ககப் படுகாக
மாய், நடலைக்குடி மையைநம்பியே நமனுக்கிறைக் குடியா
வனோ, விடலைக்குரு பரநாதனே வேலாயுதா வேலாயுதா.

ஆடிக்கைநேர் தெண்டித்தபேர்க் களித்தோர்களு மருமந்த
பொன், நேடிக்கையா லீந்தோர்களுஞ் சீர்சேடராய்ச் சீமா
ன்களாய், வாடிக்கைமேல் வாடிக்கையாய் வரப்பண்ணு
முன் மதிமந்திரம், வேடிக்கைமேல் வேடிக்கைகாண் வேலா
யுதா வேலாயுதா, (அரு)

மடப்பாவைமார் விடப்பார்வையோ நெருப்பாறுசேர் மயிர்
ப்பால்மே, நடப்பார்களோ வினிப்போதுநீ நயப்பாகடின்
னீராறுகண், ணிடப்பார்வைதா வுடற்பாதி யாமலைப்பாவை
யா ருழைப்பாணியார், விடைப்பாலருள் தவப்பாலனே
வேலாயுதா வேலாயுதா. (அரு).

நடைதந்தெனை நடத்திப்பிறர் நகைதந்தது மாற்றிக்கலை
யுடைதந்தமு தூண்டந்துபூ னெனினிதந்துயர்களிதந்தருள்
மடைதந்துநல் வழிதந்தெமன் மதியாதுனைப் பிரியாத்தல
விடைதந்தெனை யாள்வாயினி வேலாயுதா வேலாயுதா. (1)

எடுப்பார்களும் பல்லக்கின்மே விருப்பார்களு மியர்தம்மிலே
கொடுப்பாரையுங் கொடுக்காரையுங் குறியாலறி வித்தாய்
கொடை, தடுப்பாரையுங் காட்டாமலே தனைவந்தடைந்
தோர்க்காயுயிர், விடுப்பாரையுங் காட்டாயினி வேலாயுதா
வேலாயுதா. (அஅ)

எட்டிக்கனி கண்டாலழ கெடுத்துப்புசிப் பாரோவெறுங்
குட்டிச்சுவ றொனிலோபணாக் குறியாவண மருள்வாய்சமர்
கிட்டிப்பொரு மசரப்படை கெட்டுப்பிற கிட்டுச்செல
வெட்டிப்பலியிட்டுப்பொரும வேலாயுதா வேலாயுதா. (அக)

உடற்கைப்பழ வினைத்தோற்பையை யூரும்புழு வுறைகந்த
லைச், சடக்கைக்குதித் துயிர்போய்விடிற் றுயுந்தொடில்
ஸ்நானஞ்செயுந், தொடக்கைக்கழு வுண்ணும்பொ திசேரற்
றைக்குறு நாற்றைப்பெரு, விடக்கைச்சுமந்தென்னேபலன்
வேலாயுதா வேலாயுதா. (க௦)

மோடத்தைவே ரறநீக்கியே மோனத்தினால் ஞானத்தினற்
ரோடத்தையு மறநீக்கியே சுட்டாய்ச்சொலுஞ் சுட்டாக்கரப்
பாடத்தையும் வருவித்தபின் பருவப்படும் பண்டாரமாம்
வேடத்தையுந் தந்தாளுவாய் வேலாயுதா வேலாயுதா. (கக)

செஞ்ஞாயிறு நாள்வாங்கியே செல்லச்சமன் செங்கைப்ப
டல், பஞ்ஞாகப்பாய்ப் படுத்தோரையப்படியாக்கிலெப்ப
டியுய்குவேன். அஞ்ஞானமார் திமிரங்களை யாதித்தன்முன்
பனியாக்கியே, மெஞ்ஞானமே தந்தாளுவாய் வேலாயுதா
வேலாயுதா. (கஉ)

துஞ்சாமலே துயராமலே சோராமலே சோம்பாமலே
யெஞ்சாமலே யிரியாமலே யேறாமலே யில்லாமையா
லஞ்சாமல்நோ யணுகாமல்மெய் யழியாமலே யாகாமிய
மிஞ்சாமலேயருள்வாய்வரம் வேலாயுதா வேலாயுதா. (கூஉ)

நேசிக்குமுன் னடியார்களை நேசிக்கவும் நிற்பாதமே
பூசிக்கவு மானந்தமாய்ப் பூரிக்கவும் போற்றத்தமிழ்
வாசிக்கவு மவுனத்தினே வாழ்விக்கவுஞ் செய்யாமலே
வேசிக்குமால் கொளவைப்பையோவேலாயுதா வேலாயுதா

வெங்கைக்குநேர் சிலையாளரைவெறுவாய்க்கிலை கெட்டோ
ர்களை, வெங்கைத்தன பதியென்னவே லீணிறந்தமிழ் பாடா
மலாள், வெங்கைப்பிரான ருள்சேயனேமிக்கார்குறத்திக்கா
கலே, வெங்கைத்தருவாய்நின்றிடம் வேலாயுதாவேலாயுதா.

வாகாமலர் வேதப்பிரான் மணத்தச்சன்வைத் திகெப்பலை
யாகாமியக் கடல்மேற்பொறி யைம்பாயினு லிலையாமலே
பாகாமெஞ்ஞா னத்தீவுறப் பதபங்கயக் கரையேற்றிடம்
மீகாமனீ தானேயலோ வேலாயுதா வேலாயுதா. (கூசு)

பகடன்புற வுயிருக்கெலாம் பறந்திட்டபுள் விலங்குக்கட
ககடன்கள வுக்காளைய னைம்பூதியத் தாலுர்ந்திதிஞ்
சகடன்குணம்பொறைகல்விநற்றவமற்றவன் சகலர்க்குமே
விகடன்றனக் கருள்கூருவாய் வேலாயுதா வேலாயுதா. (1)

மோகாடவி வளருங்கொலோ முருகாடவிக் குழலார்கள்
மேல், மாகாடவிரிலவென்னவேவாணுளெலாம்வீணுளதாம்
நாகாடவி யிடியென்னவே நமன்வந்திடம் நாள்வந்துகா
மேகாடவி திகழ்நானைவாழ் வேலாயுதா வேலாயுதா. (1)

அகுதிக்குவே ரெருதிக்குயில் லாதிக்குடி லைப்பேர்வினைப்
பகுதிக்குள மெலியாதருள் பரிதிக்குநீ சுருதிக்குளார்

தொகுதிக்குநீ தகுதிக்குநீ சோதிக்குரு பரனைய்ருள்
மிகுதிக்குநீ யல்லாதிலை வேலாயுதா வேலாயுதா. (கூக)

சூகவாழிசெந் தூராவின்ன குடிவாழிபுட் கொடிவாழிசண்
முகவாழிசூர்ப் பகைவாழியுன் முன்வாழிநீ பஞ்சேருமார்
பகவாழியிச் சதகந்தனைப் படித்தோர்களுங் கற்றோர்களு
மிகவாழிவேல் மயில்வாழியே வேலாயுதாவேலாயுதா(க௦௦)

ஸ்ரீ மெய்கண்ட வேலாயுத சதகம்

முற்றிற்று.

